

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
44

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1242

Κύρωση της Συμβάσεως δικαστικής αρωγής σε άστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 21 Μαΐου 1981.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που όρίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε άστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 21 Μαΐου 1981, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην Ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Δικαστικής Αρωγής σε άστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών.

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Προεδρείο του Ανωτάτου Σοβιέτ της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών,

όδηγούμενοι από την αμοιβαία επιθυμία να ενισχύσουν τους φιλικούς δεσμούς μεταξύ των λαών της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών,

αποδίδοντας μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη της συνεργασίας στον τομέα της παροχής δικαστικής αρωγής σε άστικές και ποινικές υποθέσεις,

αποφάσισαν να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση και για το σκοπό αυτό έρισαν, σάν πληρεξούσιους τους:

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας

τον Υπουργό Δικαιοσύνης της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Γεώργιο Σταμάτη,

Το Προεδρείο του Ανωτάτου Σοβιέτ της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών

τον Υπουργό Δικαιοσύνης της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών κ. Βλαδίμηρο Ιβάνοβιτς Τερεμπίλωφ,

οι οποίοι, αφού αντάλλαξαν τα πληρεξούσια έγγραφά τους που βρέθηκαν δεόντως συντεταγμένα και σε απόλυτη τάξη, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρο 1.

Νομική Προστασία.

1. Οί υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους απολαύουν στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους της ίδιας νομικής προστασίας ως προς τα προσωπικά και περιουσιακά τους δικαιώματα, με τους υπηκόους του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Οί υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους έχουν το δικαίωμα να απευθύνονται ελεύθερα και ανεμπόδιστα στα δικαστήρια, στις Εισαγγελικές αρχές (τα όποια εφεξής θα αποκαλούνται «Δικαιοδοτικά όργανα») και στα άλλα όργανα του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, στην αρμοδιότητα των οποίων υπάγονται οί αστικές (συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών και οικογενειακών) και ποινικές υποθέσεις, μπορούν να εμφανίζονται σε αυτά, να υποβάλλουν αιτήσεις, να ασκούν αγωγές και να προβαίνουν σε άλλες δικονομικές ενέργειες με τους ίδιους όρους όπως και οί υπήκοοι του Συμβαλλόμενου αυτού Μέρους.

3. Οί διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως εφαρμόζονται αντίστοιχα και σε νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στο έδαφος του ενός ή του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους σύμφωνα με τους ισχύοντες σε αυτά νόμους.

"Αρθρο 2.

Δικαστική Άρωγή.

1. Τα δικαιοδοτικά όργανα των Συμβαλλόμενων Μερών παρέχουν αμοιβαία δικαστική άρωγή σε αστικές (συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών και οικογενειακών) και ποινικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως.

2. Τα δικαιοδοτικά όργανα παρέχουν δικαστική άρωγή και σε άλλα όργανα, στην αρμοδιότητα των οποίων υπάγονται οί υποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

"Αρθρο 3.

Έκταση της δικαστικής άρωγής.

Η δικαστική άρωγή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις περιλαμβάνει την διαβίβαση και επίδοση εγγράφων, την παροχή πληροφοριών για το ισχύον δίκαιο και τη δικαστική πρακτική καθώς και την εκτέλεση ορισμένων δικονομικών πράξεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση και συγκεκριμένα την εξέταση κατηγορουμένων και διαδίκων, μαρτύρων και έμπειρογνομόνων, τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης και δικαστικής αυτοψίας, την παράδοση πειστηρίων καθώς και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, την άσκηση ποινικής διώξεως και την έκδοση προσώπων που διέπραξαν εγκλήματα.

"Αρθρο 4.

Τρόπος επικοινωνίας.

Κατά την παροχή της δικαστικής άρωγής τα δικαιοδοτικά όργανα των Συμβαλλόμενων Μερών επικοινωνούν μεταξύ τους με τη διπλωματική οδό.

"Αρθρο 5.

Περιεχόμενο της δικαστικής παραγγελίας.

1. Η δικαστική παραγγελία πρέπει να διατυπώνεται εγγράφως και να περιέχει :

1. Την ονομασία του αίτούντος οργάνου.
2. Την ονομασία του οργάνου προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση.
3. Τον προσδιορισμό της υποθέσεως σχετικά με την οποία ζητείται ή δικαστική άρωγή και περίληψη του αιτήματος.

4. Τα ονοματεπώνυμα των σχετικών με τη δικαστική παραγγελία προσώπων, πληροφορίες για την ύπηκοότητα, επάγγελμα και τον τόπο κατοικίας ή διαμονής τους.

5. Τα ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις των αντιπροσώπων των αναφερομένων στο έδαφιο 4 της παρούσας παραγράφου προσώπων.

6. Εάν είναι απαραίτητο, έκθεση των περιστάσεων που απαιτούν διασάφηση καθώς και πίνακα των αίτουμένων εγγράφων και άλλων αποδεικτικών στοιχείων.

7. Στις ποινικές υποθέσεις επί πλέον την περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και το νομικό χαρακτηρισμό της πράξεως που συνιστά το έγκλημα.

2. Η δικαστική παραγγελία πρέπει να υπογράφεται από αρμόδιο πρόσωπο και να φέρει σφραγίδα.

"Αρθρο 6.

Έκτελεση της δικαστικής παραγγελίας.

1. Το δικαιοδοτικό όργανο προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση παρέχει τη δικαστική άρωγή σύμφωνα με τις ισχύουσες στο Κράτος του δικονομικές διατάξεις. Μπορεί, όμως, έπειτα από αίτηση, να εφαρμόσει τους δικονομικούς κανόνες του Συμβαλλόμενου Μέρους από το οποίο προέρχεται ή αίτηση, εφ' όσον αυτοί δεν είναι αντίθετοι προς τη νομοθεσία του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση.

2. Αν το όργανο προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση δεν είναι αρμόδιο για την παροχή της δικαστικής άρωγής, τη διαβιβάζει στο όργανο που είναι αρμόδιο.

3. Μετά από αίτηση του οργάνου από το οποίο προέρχεται ή αίτηση, το όργανο προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση πληροφορεί εγκαίρως το πρώτο και τα ενδιαφερόμενα μέρη για τον χρόνο και τον τόπο εκτελέσεως της παραγγελίας.

4. Το όργανο προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση πληροφορεί εγγράφως το όργανο από το οποίο προέρχεται ή αίτηση για την εκτέλεση της παραγγελίας. Αν ή παραγγελία δεν έγινε δυνατό να εκτελεσθεί, το όργανο από το οποίο προέρχεται ή αίτηση ειδοποιείται εγγράφως και χωρίς καθυστέρηση σχετικά, και γνωστοποιούνται οί λόγοι της μη εκτελέσεως, ενώ τα σχετικά έγγραφα επιστρέφονται.

"Αρθρο 7.

Έπίδοση εγγράφων.

1. Το όργανο προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση πραγματοποιεί την επίδοση σύμφωνα με τους κανόνες επίδοσεως εγγράφων που ισχύουν στο κράτος του, αν τα προς επίδοση έγγραφα έχουν συνταχθεί στη γλώσσα του ή συνοδεύονται από επικυρωμένη μετάφραση. Σε περίπτωση που τα έγγραφα δεν έχουν συνταχθεί στη γλώσσα του Συμβαλλόμενου Μέρους προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση ή δεν συνοδεύονται από μετάφραση, επιδίδονται στον παραλήπτη μόνον αν ο τελευταίος συμφωνεί οικειοθελώς να τα παραλάβει.

2. Η δικαστική παραγγελία πρέπει να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση του παραλήπτη και τον τίτλο του επιδιδόμενου εγγράφου. Αν ή αναφερόμενη στη δικαστική παραγγελία διεύθυνση απέδειχθη έλλιπής ή ανακριβής, το όργανο προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση παίρνει τα σύμφωνα με τη νομοθεσία του κατάλληλα μέτρα για την εξακρίβωση της ακριβοϋς διευθύνσεως.

"Αρθρο 8.

Απόδειξη επίδοσεως εγγράφων.

Η απόδειξη για την επίδοση των εγγράφων συντάσσεται σύμφωνα με τους κανόνες επίδοσεως εγγράφων που ισχύουν στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους προς το οποίο απευθύνεται ή αίτηση. Στην απόδειξη πρέπει να αναφέρονται ο χρόνος και ο τόπος της επίδοσεως καθώς και το πρόσωπο στο οποίο επιδόθηκε το έγγραφο.

"Άρθρο 9.

Επίδοση έγγραφων μέσω των διπλωματικών αντιπροσωπειών ή των προξενικών αρχών.

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη δικαιούται να επιδίδουν έγγραφα στους υπηκόους τους μέσω των διπλωματικών τους αντιπροσωπειών ή των προξενικών τους αρχών.

2. Κατά την παραπάνω επίδοση δεν μπορούν να εφαρμοστούν μέτρα καταναγκαστικού χαρακτήρα.

"Άρθρο 10.

Άσυλία μαρτύρων και έμπειρογνώμων.

1. Μάρτυς ή έμπειρογνώμων που εμφανίζεται, μετά από κλήση του όργάνου προς το όποιο άπευθύνεται ή αίτηση, στο όργανο από το όποιο προέρχεται ή αίτηση, δεν υπόκειται, ανεξάρτητα από την υπηκοότητά του, σε ποινική δίωξη στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους από το όποιο προέρχεται ή αίτηση, σε κράτηση ή εκτέλεση επίβληθείσας ποινής για άδίκημα που διεπράχθη πριν από την είσοδό του στο έδαφος του Μέρους αυτού. Τα πρόσωπα αυτά δεν υπόκεινται, επίσης, σε ποινική δίωξη, κράτηση ή εκτέλεση ποινής για τις μαρτυρικές τους καταθέσεις ή τις εισηγήσεις τους, ως έμπειρογνώμων σχετικά με ποινική υπόθεση που αποτελεί άντικείμενο έρευνας.

2. Η άσυλία του μάρτυρος ή έμπειρογνώμονος παύει σε περίπτωση που αυτός δεν εγκαταλείψει το έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους από το όποιο προέρχεται ή αίτηση μέσα σε 15 ήμέρες από την στιγμή που το όργανο που έστειλε την κλήση πληροφορήσει τον κληθέντα ότι ή περαιτέρω παρουσία του δεν κρίνεται άναγκαία. Στην προθεσμία αυτή δεν προσμετρώνται ο χρόνος κατά τον όποιο ο μάρτυς ή έμπειρογνώμων δεν μπορούσε να εγκαταλείψει το έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους από το όποιο προέρχεται ή αίτηση για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή του.

3. Οί μάρτυρες και έμπειρογνώμονες δικαιούνται άποζημιώσεως για τα έξοδά τους και οί έμπειρογνώμονες και άμειβής.

"Άρθρο 11.

Χρησιμοποιούμενες γλώσσες.

1. Οί δικαστικές παραγγελίες και τα συνημμένα σ' αυτές έγγραφα συντάσσονται στη γλώσσα του Μέρους από το όποιο προέρχεται ή αίτηση και συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα του Συμβαλλόμενου Μέρους προς το όποιο άπευθύνεται ή αίτηση.

2. Η μετάφραση επικυρώνεται από έπίσημο μεταφραστή ή από τη διπλωματική αντιπροσωπεία ή τις προξενικές αρχές του Συμβαλλόμενου Μέρους που άπευθύνει την αίτηση.

"Άρθρο 12.

Άρνηση παροχής δικαστικής άρωγής.

Δικαστική άρωγή δεν παρέχεται στην περίπτωση που ή παροχή της μπορεί να θέξει την κυριαρχία ή την άσφάλεια ή τη δημόσια τάξη του Συμβαλλόμενου Μέρους προς το όποιο άπευθύνεται ή αίτηση.

"Άρθρο 13.

Έξοδα παροχής δικαστικής άρωγής.

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν όλα τα σχετικά με την παροχή της δικαστικής άρωγής έξοδα που πραγματοποιήθηκαν στο έδαφος τους.

2. Τα έξοδα της κατά το άρθρο 50 διελεύσεως βαρύνουν το Συμβαλλόμενο Μέρος από το όποιο προέρχεται ή αίτηση.

"Άρθρο 14.

Έξαγωγή πραγμάτων, μεταβίβαση άντικειμένων και μεταφορά χρηματικών ποσών.

Κατά την έξαγωγή πραγμάτων, τη μεταβίβαση άντικειμένων και μεταφορά χρηματικών ποσών σύμφωνα με τις

διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως από το έδαφος του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του άλλου, εφαρμόζεται ή νομοθεσία του κράτους από το έδαφος του όποιου πρέπει να έξαχθούν τα πράγματα, να μεταβιβαστούν τα άντικείμενα ή να μεταφερθούν τα χρηματικά ποσά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II.

ΕΓΓΡΑΦΑ

"Άρθρο 15.

Άναγνώριση έγγραφων.

1. Έπίσημα έγγραφα που εκδόθηκαν στο έδαφος του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους και προσάγονται για τους σκοπούς της παροχής δικαστικής άρωγής έχουν την άποδεικτική ισχύ έπίσημων έγγραφων και στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Έγγραφα που άποστέλλονται από το ένα Συμβαλλόμενο Μέρος στο άλλο σχετικά με την παροχή δικαστικής άρωγής δεν χρειάζονται επικύρωση.

"Άρθρο 16.

Βιαβίβαση ληξιαρχικών πράξεων και άλλων έγγραφων.

Για την εφαρμογή της παρούσας Συμβάσεως, κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θέτει στη διάθεση του άλλου μετά από σχετική αίτηση και σύμφωνα με τη νομοθεσία του, ληξιαρχικές πράξεις και άλλα έγγραφα σχετικά με την προσωπική κατάσταση και έννομα συμφέροντα υπηκόων του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους. Τα έγγραφα αυτά τίθενται στη διάθεση του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους χωρίς μετάφραση και δωρεάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III.

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΟΔΟΣΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Άρθρο 17.

Απαλλαγή από την έγγυοδοσία για τα δικαστικά έξοδα.

Υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους που εμφανίζονται στα δικαστήρια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, δεν υποβάλλονται σε υποχρέωση έγγυοδοσίας για μόνο το λόγο ότι είναι άλλοδαποί ή δεν κατοικούν ή διαμένουν στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους στα δικαστήρια του όποιου εμφανίζονται.

"Άρθρο 18.

Δωρεάν δικαστική προστασία.

Στους υπηκόους του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους παρέχεται, όταν εμφανίζονται στα δικαστήρια και άλλα όργανα του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, δωρεάν δικαστική προστασία υπό τους αυτούς όρους και κατά το ίδιο μέτρο όπως και στους υπηκόους του Συμβαλλόμενου αυτού Μέρους.

"Άρθρο 19.

Χορήγηση πιστοποιητικών για την προσωπική, οικογενειακή και περιουσιακή κατάσταση.

1. Πιστοποιητικά που άφορούν στην προσωπική, οικογενειακή και περιουσιακή κατάσταση και είναι άναγκαία για την παροχή της κατά το άρθρο 18 δωρεάν δικαστικής προστασίας, χορηγούνται από τα άρμόδια όργανα του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του όποιου κατοικεί ή διαμένει ο ενδιαφερόμενος.

2. Άν υπήκοος του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους που θέλει να έπωφεληθεί της δωρεάν δικαστικής προστασίας δεν έχει τόπο κατοικίας ή διαμονής στο έδαφος των Συμβαλλόμενων Μερών, τα έγγραφα μπορούν να έκδοθούν από τη διπλωματική αντιπροσωπεία ή τις προξενικές αρχές της χώρας του.

3. Τὸ ὄργανο πού ἀποφασίζει γιά τήν παροχή δωρεάν δικαστικῆς προστασίας, μπορεῖ νά ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες ἀπό τὸ ὄργανο πού χορήγησε τὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρο 20.

Αἴτηση γιά παροχή δωρεάν δικαστικῆς προστασίας.

Ὑπὸ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη πού ἐπιθυμεῖ νά ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὸ προβλεπόμενο στὸ ἄρθρο 18 εὐεργέτημα, μπορεῖ νά υποβάλλει σχετικὴ αἴτηση στὸ ἀρμόδιο ὄργανο τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ διαμένει. Τὸ ὄργανο αὐτὸ διαβιβάζει τὴν αἴτηση μαζί με τὰ ἐκδιδόμενα σύμφωνα με τὸ ἄρθρο 19 ἔγγραφα, στὸ ἀρμόδιο ὄργανο τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΠΙ ΔΙΔΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Κληρονομίες.

Ἄρθρο 21.

Ἐθνικὴ μεταχείριση στὸν τομέα τῶν κληρονομιῶν.

Οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἐνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους ἐξομοιώνονται με τοὺς ὑπῆκους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ὅσον ἀφορᾷ στὴν ἀπόκτηση κληρονομικῆς περιουσίας πού βρίσκεται στὸ ἔδαφος τοῦ τελευταίου αὐτοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους καὶ δικαιωμάτων πού πρέπει νά ἀσκηθοῦν ἐκεῖ, καθὼς ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα συντάξεως καὶ ἀκυρώσεως δικτῆκης σχετικὰ με τὴν περιουσία καὶ τὰ δικαιώματα αὐτά. Ἡ περιουσία καὶ τὰ δικαιώματα περιέχονται σὲ αὐτοὺς εἴτε ἐκ διαθήκης εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου με τοὺς ἴδιους ὅρους ὅπως καὶ στοὺς ὑπῆκους τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικοῦν.

Ἄρθρο 22.

Τύπος διαθήκης.

1. Ἡ διαθήκη ὑπῆκου ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη εἶναι ἔγκυρη ὡς πρὸς τὸν τύπο ἂν γιὰ τὴ συνταξὴ τῆς τηρήθηκαν :

1. Ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου συντάχθηκε ἢ διαθήκη ἢ

2. Ἡ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους τοῦ ὁποίου ὁ διαθέτης ἦταν ὑπῆκος κατὰ τὴ στιγμή τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης ἢ τοῦ θανάτου του ἢ ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικοῦσε ὁ διαθέτης κατὰ τὰ προαναφερόμενα χρονικὰ σημεῖα.

Κατὰ τὸ μέρος πού ἀφορᾷ ἀκίνητη περιουσία, ἡ διαθήκη ἀναγνωρίζεται ἔγκυρη ἂν τηρήθηκε ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου βρίσκεται ἡ ἀκίνητη περιουσία.

2. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται καὶ στὴν περίπτωση ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Ἄρθρο 23.

Ἀποφάσεις ὑποκείμενες σὲ ἀναγνώριση καὶ ἐκτέλεση.

1. Ἀποφάσεις τῶν ὀργάνων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης Συμβάσεως τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζονται καὶ προκειμένου περὶ ὑποθέσεων περιουσιακοῦ χαρακτήρα, ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἐφ' ὅσον πληροῦν τοὺς ὅρους πού προβλέπονται ἀπὸ τὴν παρούσα Σύμβαση.

2. Με τὸν ὅρο «ἀποφάσεις» τῆς παραγράφου 1 νοοῦνται :

- 1) ἀποφάσεις ἐπὶ ἀστικῶν ὑποθέσεων (περιλαμβανομένων τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκογενειακῶν),
- 2) ἀποφάσεις σχετικὲς με δικαστικὰ ἐξόδα,
- 3) δικαστικοὶ συμβιβασμοί,

4) ἀποφάσεις πού ἐκδόθηκαν σχετικὰ με ποινικὲς ὑποθέσεις σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ ἀπαιτήσεις γιά ἀποζημίωση.

Προϋποθέσεις ἀναγνώρισεως καὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων.

Ἄρθρο 24.

Οἱ ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 23 ἀποφάσεις ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται ἂν

1. Κατὰ τὴ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐκδόθηκε ἢ ἀπόφαση, ἢ τελευταία αὐτὴ ἀπόκτησε ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή.

2. Ὁ διάδικος πού ἐρημοδίκησε ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του εἶχαν κληθεῖ ἐμπρόθεσμα καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπο σύμφωνα με τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐκδόθηκε ἢ ἀπόφαση. Ἡ κλήση στὸ δικαστήριον με θυροκόλληση δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψη.

3. Γιά τὴν ἴδια ὑπόθεση μεταξύ τῶν ἰδίων ἀντιδίκων δὲν ἔχει ἐκδοθεῖ, στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ὁποῖο ἡ ἀπόφαση πρέπει νά ἀναγνωρισθεῖ ἢ ἐκτελεσθεῖ, προηγούμενη ἀπόφαση πού ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου, ἢ ἂν καμιά ἀγωγή δὲν ἔχει ἐγερθεῖ προηγουμένως ἐνώπιον Δικαστηρίου τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους γιά τὴν ἴδια ὑπόθεση.

4. Σύμφωνα με τὶς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ ὑπόθεση δὲν ἀνήκει στὴν ἀποκλειστικὴ ἀρμοδιότητα ὀργάνου τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφαση πρέπει νά ἀναγνωρισθεῖ ἢ νά ἐκτελεσθεῖ.

Ἄρθρο 25.

1. Ἀποφάσεις πού ἀφοροῦν ὑποθέσεις περιουσιακῆς φύσεως ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον ἔχουν ἐκδοθεῖ μετὰ τὴ θέση τῆς παρούσης Συμβάσεως σὲ ἰσχὺ.

2. Ἀποφάσεις πού ἀφοροῦν ὑποθέσεις μὴ περιουσιακῆς φύσεως ἀναγνωρίζονται καὶ στὴν περίπτωση πού ἐκδόθηκαν πρὶν τεθεῖ σὲ ἰσχὺ ἡ παρούσα Σύμβαση.

Τρόπος ἀναγνώρισεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρο 26.

1. Οἱ ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 23 ἀποφάσεις πού ἀφοροῦν ὑποθέσεις μὴ περιουσιακῆς φύσεως ἀναγνωρίζονται στὸ ἔδαφος τῶν δύο Συμβαλλόμενων Μερῶν χωρὶς συμπληρωματικὴ ἔρευνα.

2. Τὰ δικαστήρια τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νά ἐκτελεστοῦν οἱ ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 23 ἀποφάσεις πού ἀφοροῦν σὲ περιουσιακῆς φύσεως ὑποθέσεις, ἀποφασίζουν γιά τὴν κήρυξη τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ὡς ἐκτελεστῶν.

3. Τὸ ὄργανο ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση πληροφορεῖται σχετικὰ με τὴ ληφθεῖσα ἀπόφαση.

4. Γιά τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς, τὸ δικαστήριον περιορίζεται νά διαπιστώσει ἂν συντρέχουν οἱ ὅροι πού προβλέπονται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 24, 25 καὶ 28.

5. Ὁ τρόπος κηρύξεως τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς καὶ ὁ τρόπος ἐκτελέσεως ρυθμίζονται ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νά γίνῃ ἡ ἐκτέλεση.

Ἄρθρο 27.

1. Ἡ αἴτηση γιά τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς καὶ ἡ ἐκτέλεση κατ' αὐτὴν υποβάλλονται στὸ δικαιοδοτικὸ ὄργανο τοῦ τόπου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Τὸ ὄργανο αὐτὸ διαβιβάζει τὴν αἴτηση στὸ ἀρμόδιο δικαστήριον τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Ἄν τὸ πρόσωπο πού ζητᾷ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς κατοικεῖ ἢ διαμένει στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ὅπου πρέπει νά ἐκτελεσθεῖ ἡ ἀπόφαση, ἡ αἴτηση περὶ ἐκτελέσεως μπορεῖ νά υποβληθεῖ ἀπευθείας στὸ ἀρμόδιο δικαστήριον τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους.

"Άρθρο 28.

Στην αίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 27 επισυνάπτονται :

1. Πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο της απόφασεως και έγγραφο που πιστοποιεί ότι αυτή έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και είναι εκτελεστή, εκτός εάν αυτό προκύπτει από την ίδια την απόφαση.

2. Πιστοποιητικό από το οποίο προκύπτει ότι ο έναγόμενος που έρμολόγησε ή ο αντιπρόσωπός του εκλήθησαν εμπρόθεσμα και κατά τον προσήκοντα τρόπο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 24.

3. Επικυρωμένη μετάφραση των εγγράφων που αναφέρονται στα εδάφια (1 και 2) και μετάφραση της αιτήσεως.

"Άρθρο 29.

Ενστάσεις του έναγομένου.

Ο έναγόμενος μπορεί να προβάλλει στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την κήρυξη της απόφασεως ως εκτελεστής και την εκτέλεση καθ' εαυτή, ενστάσεις κατά της εκτέλεσεως και της επιδικασθείσης απαιτήσεως, εφ' όσον οι ενστάσεις αυτές προβλέπονται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους, δικαστήριο του οποίου εξέδωσε την απόφαση.

Εκτέλεση αποφάσεων σχετικά με
τά δικαστικά έξοδα.

"Άρθρο 30.

1. Αν ύπηκος που απασχάζεται από την καταβολή των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με το άρθρο 17, καταδικάστηκε στο έδαφος ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη στην καταβολή των δικαστικών εξόδων, το αντίστοιχο δικαστήριο του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους επιτρέπει την είσπραξη των εξόδων αυτών μετά από αίτηση ατελώς.

2. Πλην των δικαστικών εξόδων εισπράττονται επίσης τα έξοδα μεταφράσεως και επικυρώσεως των εγγράφων που προβλέπονται στο άρθρο 28.

"Άρθρο 31.

1. Στην αίτηση για την κήρυξη της απόφασεως ως εκτελεστής επισυνάπτονται επικυρωμένο από την αρμόδια δικαστική υπηρεσία αντίγραφο της καταδικαστικής απόφασεως για τα έξοδα και σημείωμα ότι η απόφαση αυτή έχει ισχύ δεδικασμένου και είναι εκτελεστή.

2. Τα παραπάνω έγγραφα πρέπει να συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου εκτελείται η απόφαση.

3. Το δικαστήριο που αποφαινεται για την κήρυξη της απόφασεως για τα έξοδα ως εκτελεστής και για την είσπραξη των δικαστικών εξόδων, ελέγχει μόνον :

1) αν η απόφαση έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και είναι εκτελεστή,

2) αν τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνοδεύονται από επικυρωμένη μετάφραση.

4. Η απόφαση του δικαστηρίου για την κήρυξη της απόφασεως ως εκτελεστής μπορεί να εφεσιβληθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους, δικαστήριο του οποίου εξέδωσε την απόφαση.

"Άρθρο 32.

Η αίτηση για την κήρυξη της απόφασεως για τα δικαστικά έξοδα ως εκτελεστής στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους υποβάλλεται στο δικαστήριο του Συμβαλλόμενου Μέρους που είναι αρμόδιο να κηρύξει την απόφαση εκτελεστή, ή στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση για τα δικαστικά έξοδα. Στην τελευταία περίπτωση το δικαστήριο διαβιβάζει την αίτηση στο αρμόδιο δικαστήριο του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους μαζί με τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 31.

"Άρθρο 33.

1. Το δικαστήριο αποφαινεται για την εκτέλεση της απόφασεως για τα δικαστικά έξοδα χωρίς ακρόαση των μερών.

2. Η αίτηση για αναγκαστική εκτέλεση για τα έξοδα δεν μπορεί να κηρυχθεί απαράδεκτη για μόνο το λόγο ότι ο αίτων δεν κατέβαλε εμπρόθεσμα τα σχετικά με την εκτέλεση έξοδα.

"Άρθρο 34.

Έξοδα σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων.

Κατά τον καθορισμό και την είσπραξη των σχετικών με την εκτέλεση εξόδων, εφαρμόζεται η νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου εκτελείται η απόφαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

"Άσκηση ποινικής διώξεως.

"Άρθρο 35.

Υποχρέωση άσκησης ποινικής διώξεως.

1. Κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη άσκει, μετά από αίτηση του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και σύμφωνα με τη νομοθεσία του, ποινική δίωξη κατά των υπηκόων του που είναι ύποπτοι για τη διάπραξη εγκλημάτων στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Μηνύσεις που υποβάλλονται από θύματα εγκλημάτων σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στα αρμόδια όργανα του Μέρους αυτού εντός των νόμιμων προθεσμιών είναι έγκυρες και στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

3. Πρόσωπα που υπέστησαν υλική ζημία εξ αιτίας του εγκλήματος για το οποίο υποβλήθηκε αίτηση για άσκηση ποινικής διώξεως μπορούν να συμμετάσχουν στη διαδικασία εφ' όσον έχουν προβάλει αξιώσεις για αποκατάσταση της ζημίας.

"Άρθρο 36.

Αίτηση για άσκηση ποινικής διώξεως.

1. Η αίτηση για την άσκηση ποινικής διώξεως πρέπει να συντάσσεται εγγράφως και να περιλαμβάνει :

1) την ονομασία του όργανου που υποβάλλει την αίτηση.

2) περιγραφή των πράξεων που συνιστούν το έγκλημα για το οποίο υποβάλλεται η αίτηση για άσκηση ποινικής διώξεως.

3) όσο το δυνατό ακριβέστερη υπόδειξη του χρόνου και τόπου εκτέλεσεως της πράξεως.

4) το ισχύον στο Συμβαλλόμενο Μέρος που υποβάλλει την αίτηση νομοθετικό κείμενο που προβλέπει το αξιόποινο της πράξεως.

5) το ονοματεπώνυμο του ύποπτου, πληροφορίες για την υπηκοότητα του, τον τόπο κατοικίας ή διαμονής του και άλλες πληροφορίες για το πρόσωπό του όπως και, αν είναι δυνατό, περιγραφή της εξωτερικής του εμφανίσεως, φωτογραφία και τα δακτυλικά του αποτυπώματα.

6) για τα κατ' εγκληση διωκόμενα εγκλήματα, την εγκληση του παθόντος και την άγωγή αποζημιώσεως εφ' όσον συντρέχει περίπτωση.

7) τις υπάρχουσες πληροφορίες για το μέγεθος της υλικής ζημίας που προκλήθηκε από το έγκλημα.

Στην αίτηση επισυνάπτονται τα υπάρχοντα στη διάθεση του Συμβαλλόμενου Μέρους που υποβάλλει την αίτηση τεκμήρια και οι αποδείξεις. Κατά την παράδοση των αντικειμένων που αποτελούν τα όργανα του εγκλήματος ή που βρέθηκαν στην κατοχή του προσώπου που διέπραξε το έγκλημα εξ αιτίας αυτού θα λαμβάνονται υπ' όψη οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 49.

2. Εάν κατά την στιγμή της αποστολής της αιτήσεως για άσκηση ποινικής διώξεως ο κατηγορούμενος είναι προφυλακισμένος στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους το οποίο υποβάλλει την αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 35 (1), αυτός μεταφέρεται στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Ἡ ἔκδοσις.

Ἄρθρο 37.

Ἐγκλήματα πού ἐπισύρουν ἔκδοσι.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται μετὰ ἀπὸ αἵτησιν καὶ σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως νὰ ἐκδίδουν ἀμοιβαῖα πρόσωπα πού βρίσκονται στὸ ἔδαφός τους γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτέλεση ποινῆς.

2. Ἡ ἔκδοσις πραγματοποιεῖται γιὰ πράξεις πού, σύμφωνα μετὰ τὴν νομοθεσίαν καὶ τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, ἀποτελοῦν ἐγκλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα προβλέπεται ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἄνω τοῦ ἐνὸς ἔτους ἢ ἄλλη βαρύτερη ποινὴ. Ἡ ἔκδοσις γιὰ ἐκτέλεση ποινῆς πραγματοποιεῖται σὲ περίπτωσιν καταδίκης γιὰ τὴν διάπραξιν τέτοιων ἐγκλημάτων σὲ ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἄνω τῶν ἑξή μηνῶν ἢ ἄλλη βαρύτερη ποινὴ.

Ἄρθρο 38.

Ἀρνήσις ἐκδόσεως.

Ἐκδοσις δὲν λαμβάνει χώρα ἂν :

1) Τὸ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο ἔγινε ἡ αἵτησις ἐκδόσεως εἶναι ὑπὸ καὶ τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις ἢ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἔχει χορηγηθεῖ ἀπὸ τὸ κράτος αὐτὸ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου.

2) Ἡ ἔκδοσις δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις.

3) Τὸ ἐγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἔκδοσις διώκεται, κατὰ τὴν νομοθεσίαν καὶ τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, μόνο κατ' ἐγκλησιν.

4) Κατὰ τὴν στιγμήν τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως ἢ ποινικῆς διώξεως δὲν μπορεῖ νὰ ἀσκηθεῖ, σύμφωνα μετὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἵτησις, ἢ ἡ ἀπόφασις δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτελεστεῖ λόγῳ παραγραφῆς ἢ γιὰ ἄλλη νόμιμη αἰτία.

5) Στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις καὶ γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ ὁποῖου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἔχει ἐκδοθεῖ καὶ ἔχει ἀποκτήσει ἰσχύ διδασμένου ἀπόφασις γιὰ τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἐγκλημα, ἢ ἔχει παῦσις ἢ ποινικὴ διώξις.

6) Τὸ ἐγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἔχει ἐκτελεστεῖ στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις.

Ἄρθρο 39.

Ἀναβολὴ ἐκδόσεως.

Ἄν τὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἀφορᾷ ἡ αἵτησις ἐκδόσεως διώκεται ποινικᾷ ἢ ἐκτελεῖ ποινὴ γιὰ ἄλλο ἐγκλημα πού διέπραξε στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις, ἡ ἔκδοσις μπορεῖ νὰ ἀναβληθεῖ μέχρι τὸν τερματισμὸ τῆς ποινικῆς διώξεως, τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς ἢ τὴν ἀποφυλάκισή του γιὰ ὁποιαδήποτε νόμιμη αἰτία.

Ἄρθρο 40.

Προσωρινὴ ἔκδοσις.

Ἄν λόγῳ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκδόσεως πού προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 39, ὑπάρχει κίνδυνος παραγραφῆς τῆς ποινικῆς διώξεως ἢ σοβαρῶν δυσκολιῶν στὸ ἀνακριτικὸ ἔργο, μπορεῖ, μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη αἵτησιν, νὰ λάβει χώρα προσωρινὴ ἔκδοσις, ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπο θὰ ἐπαναποσταλεῖ ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινικῆς διαδικασίας γιὰ τὴν ὁποία ἐκδόθηκε καὶ ὅχι ἀργότερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκδόσεως.

Ἄρθρο 41.

Ὅρια ποινικῆς διώξεως τοῦ ἐκδοθέντος προσώπου.

1. Χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ὑποβλήθηκε ἡ αἵτησις, τὸ πρόσωπο πού ἐκδόθηκε δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἀντικείμενον ποινικῆς διώ-

ξεως ἢ ἐκτελέσεως ποινῆς πού ἐπιβλήθηκε γιὰ ἐγκλημα ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο ἐχώρησε ἡ ἔκδοσις.

2. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ δὲν μπορεῖ ἐπίσης νὰ ἐκδοθεῖ σὲ τρίτο κράτος χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις.

3. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις ἂν τὸ πρόσωπο πού ἐκδόθηκε δὲν ἐγκατέλειψε μέσα σὲ διάστημα ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὸν τερματισμὸ τῆς ποινικῆς διώξεως, τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς ἢ τὴν ἀποφυλάκισή του γιὰ ὁποιαδήποτε νόμιμη αἰτία, τὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἵτησις ἢ ἂν τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἐπέστρεψε ἐκεῖ μετὰ τὴν θέλησή του μετὰ τὴν φυγὴν του. Στὸ διάστημα αὐτὸ δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπο πού ἐκδόθηκε δὲν μποροῦσε νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἵτησις γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴν θέλησιν του.

Ἄρθρο 42.

Αἵτησις ἐκδόσεως.

1. Ἡ αἵτησις ἐκδόσεως πρέπει νὰ συντάσσεται ἐγγράφως καὶ νὰ περιλαμβάνει :

1) τὴν ὀνομασίαν τοῦ ὁργάνου ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἵτησις.

2) τὸ κείμενον τοῦ νόμου τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἵτησις, πού χαρακτηρίζει τὴν πράξιν ὡς ἐγκλημα.

3) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ προσώπου τοῦ ὁποῖου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, πληροφορίες γιὰ τὴν ὑπηκοότητά του, τὸν τόπον κατοικίας ἢ διαμονῆς του καὶ ἄλλες πληροφορίες γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ ὅπως καὶ, ἂν εἶναι δυνατόν, περιγραφὴ τῆς ἐξωτερικῆς του ἐμφάνσεως, φωτογραφία καὶ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα.

4) Ἐκτίμησις τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας, ἐφ' ἧσον τὸ ἐγκλημα προκάλεσε ὕλικήν ζημίαν.

2. Στὴν αἵτησιν ἐκδόσεως γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως ἐπισυνάπτεται κυρωμένο ἀντίγραφο τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως πού διατάσσει προσωρινὴ κράτησις καὶ περιγραφὴ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν πού συνιστοῦν τὴν ἐγκληματικὴν πράξιν.

Στὴν αἵτησιν ἐκδόσεως γιὰ ἐκτέλεση ἀποφάσεως ἐπισυνάπτεται κυρωμένο ἀντίγραφο τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ σημείωμα ὅτι αὐτὴ ἀπέκτησε ἰσχύ διδασμένου καθὼς καὶ τὸ κείμενον τῆς ποινικῆς διατάξεως βάσει τῆς ὁποίας καταδικάστηκε ὁ ἐκζητούμενος. Ἄν τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἔχει ἤδη ἐκτίσει μέρος τῆς ποινῆς, δίδονται σχετικὰ στοιχεία.

3. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἵτησις δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισυνάψει στὴν αἵτησιν ἐκδόσεως τίς ἀποδείξεις ἐνοχῆς τοῦ ἐκζητούμενου.

Ἄρθρο 43.

Σύλληψις μετὰ τὸ σκοπὸ ἐκδόσεως.

Μόλις λάβει τὴν αἵτησιν ἐκδόσεως, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις παίρνει ἀμέσως μέτρα γιὰ τὴν σύλληψιν τοῦ προσώπου γιὰ τὸ ὁποῖο ὑποβλήθηκε ἡ αἵτησις ἐκδόσεως ἐκτὸς ἀπὸ τίς περιπτώσεις πού δὲν ἐπιτρέπεται ἔκδοσις σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως.

Ἄρθρο 44.

Συμπληρωματικὲς πληροφορίες.

1. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις μπορεῖ νὰ ἀπαιτήσει συμπληρωματικὲς πληροφορίες ἂν ἡ αἵτησις ἐκδόσεως δὲν περιλαμβάνει τὰ ἀπαραίτητα στοιχεία πού ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 42. Τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος ὀφείλει νὰ ἀπαντήσει σχετικὰ σὲ χρονικὸ διάστημα ὅχι ἀνώτερον τῶν δύο μηνῶν. Τὸ διάστημα αὐτὸ μπορεῖ νὰ παραταθεῖ κατὰ 15 ἡμέρας γιὰ σοβαροὺς λόγους.

2. "Αν τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση δὲν δώσει μέσα στὴν καθορισμένη προθεσμία συμπληρωματικὲς πληροφορίες, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ἀπολύσει τὸ πρόσωπο πού εἶχε συλληφθεῖ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 43.

"Αρθρο 45.

Κράτηση μέχρι τῆς λήψης τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως.

1. Σὲ ἐπείγουσες περιπτώσεις τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, νὰ συλλάβει τὸν ἐκζητούμενο καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν λήψη τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 42. Στὴν αἴτηση πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ γεγονός ὅτι ἔχει ἐκδοθεῖ ἐντάλμα συλλήψεως ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφαση μὲ ἰσχύ δεδικασμένου κατὰ τοῦ προσώπου γιὰ τὸ ὁποῖο πρόκειται καθὼς καὶ τὸ ὅτι ἡ αἴτηση ἐκδόσεως θὰ ἀποσταλεῖ ἀμέσως.

Ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ μεταβιβαστεῖ ταχυδρομικῶς, τηλεγραφικῶς ἢ μὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο τρόπο μεταβιβάσεως τοῦ περιεχομένου τῆς γραπτῶς.

2. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ μπορεῖ νὰ συλληφθεῖ καὶ χωρὶς τὴν αἴτηση πού προβλέπει ἡ παράγραφος 1 ἂν ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς λόγοι γιὰ νὰ θεωρηθεῖ ὅτι τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἐκτέλεσε στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἐγκλημα πού ἐπισύρει ἐκδοση.

3. Γιὰ τὴν σύλληψη σύμφωνα μὲ τὶς παραγράφους 1 καὶ 2 ἢ γιὰ τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ προβλεπόμενη ἀπὸ τὴν παράγραφο 1 αἴτηση δὲν ἰκανοποιήθηκε, εἰδοποιεῖται ἀμέσως τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

4. Τὸ πρόσωπο πού συνελήφθη σύμφωνα μὲ τὶς παραγράφους 1 καὶ 2 μπορεῖ νὰ ἀφθεῖ ἐλεύθερο ἂν σὲ διάστημα ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν ἡμέρα λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως γιὰ τὴν σύλληψη δὲν ληφθεῖ ἡ αἴτηση ἐκδόσεως ἀπὸ τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος. Ἡ προθεσμία αὕτη μπορεῖ νὰ παραταθεῖ κατὰ 15 ἡμέρες μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση.

"Αρθρο 46.

Ἐκδοση.

1. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση γνωστοποιεῖ στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση τὴν ἀπόφασή του σχετικὰ μὲ τὴν ἐκδοση, καθὼς καὶ τὸν τόπο καὶ χρόνον τῆς ἐκδόσεως.

2. Σὲ περίπτωσιν ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως, οἱ λόγοι τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνακοινώνονται στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση.

3. Ἐὰν τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση δὲν παραλάβει τὸ ἐκζητούμενο πρόσωπο ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τὴν καθορισμένη ἡμερομηνία ἐκδόσεως, ἡ κράτηση μπορεῖ νὰ ἀρθεῖ καὶ τὸ πρόσωπο νὰ ἀφθεῖ ἐλεύθερο. Μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, ἡ προθεσμία αὕτη εἶναι δυνατὸ νὰ παραταθεῖ γιὰ 15 τὸ πολὺ ἡμέρες.

"Αρθρο 47.

Ἐπανεκδοση.

Ἐὰν τὸ πρόσωπο πού ἐκδόθηκε ἀποφύγει τὴν ποινικὴ δίωξιν ἢ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς καὶ ἐπιστρέψει στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἐπανεκδοθεῖ μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση. Στὴν περίπτωσιν αὕτη δὲν χρειάζεται νὰ ἐπισυναφθοῦν τὰ ἔγγραφα πού ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 42.

"Αρθρο 48.

Συρροή αἰτήσεων ἐκδόσεως.

"Αν πολλὰ κράτη ζητοῦν τὴν ἐκδοση τοῦ ἴδιου προσώπου, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἀποφασίζει ποιά αἴτηση θὰ προτιμηθεῖ.

"Αρθρο 49.

Μεταβίβαση ἀντικειμένων.

1. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο ζητήθηκε ἡ ἐκδοση, παραδίδει στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πού ζήτησε τὴν ἐκδοση τὰ ἀντικείμενα πού ἀποτελοῦν ὄργανα τοῦ ἐγκλήματος γιὰ τὸ ὁποῖο ἐχώρησε ἡ ἐκδοση κατὰ τὸ ἄρθρο 37, καθὼς καὶ τὰ ἀντικείμενα πού φέρουν ἴχνη τοῦ ἐγκλήματος ἢ ἀποκτήθηκαν μὲ ἐγκληματικὸ τρόπο. Τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ μεταβιβάζονται μετὰ ἀπὸ αἴτηση ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση πού ἡ ἐκδοση δὲν μπορεῖ νὰ λάβει χώρα λόγω θανάτου τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ἀναβάλλει τὴν παράδοση τῶν ἀντικειμένων πού προβλέπονται στὴν παράγραφο 1 ἐὰν εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τοὺς σκοποὺς ἄλλης ποινικῆς διαδικασίας.

3. Τὰ δικαιώματα τρίτων προσώπων πάνω στὰ ἀντικείμενα πού μεταβιβάστηκαν στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση παραμένουν ἄθικτα. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ποινικῆς διαδικασίας, τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἐπιστρέφονται στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση καὶ τὸ ὁποῖο τὰ μεταβίβασε.

"Αρθρο 50.

Διέλευση.

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος ἐπιτρέπει, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τὴ διέλευσιν ἀπὸ τὸ ἔδαφός του προσώπων πού ἐκδόθηκαν ἀπὸ τρίτο κράτος στὸ ἄλλο αὐτὸ Συμβαλλόμενο Μέρος. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἐπιτρέψουν τὴ διέλευσιν ἀπὸ τὸ ἔδαφός τους ἂν δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωσιν ἐκδόσεως σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως.

2. Ἡ αἴτηση γιὰ ἀδοχὴ ἀδείας διελύσεως διατυπώνεται καὶ ὑποβάλλεται ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ αἴτηση ἐκδόσεως.

3. Τὰ ἀρμόδια ὄργανα τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ συνεννοοῦνται σὲ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση γιὰ τὸν τρόπο τὸ δρομολόγιον καὶ τὶς λοιπὲς συνθηκικὲς πραγματοποιήσεως τῆς διελύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII.

ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

"Αρθρο 51.

Ἀνταλλαγή πληροφοριῶν.

Τὰ Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν παρέχουν ἀμοιβαῖα μετὰ ἀπὸ αἴτηση πληροφορίες γιὰ τὴν ἰσχύουσα ἢ ἰσχύσασα στὸ παρελθὸν νομοθεσία ἢ δικαστικὴ πρακτικὴ σχετικὰ μὲ νομικὰ ζητήματα πού ἀνακύπτουν σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως.

"Αρθρο 52.

Πληροφορίες σχετικὰ μὲ ποινικὲς ἀποφάσεις.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀνακοινώνουν ἀμοιβαῖα καθεὶς χρόνον πληροφορίες γιὰ ποινικὲς ἀποφάσεις μὲ ἰσχύ δεδικασμένου πού ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὰ δικαστήρια τοῦ ἐνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους κατὰ ὑπηγῶν τοῦ ἄλλου Μέρους.

"Αρθρο 53.

Πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὸ ποινικὸ μητρώον.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν ἀμοιβαῖα μετὰ ἀπὸ αἴτηση πληροφορίες γιὰ τὸ ποινικὸ μητρώον προσώπων πού διώκονται ποινικὰ στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση.

"Αρθρο 54.

Πληροφορίες γιὰ τὰ ἀποτελέσματα ποινικῆς διώξεως.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν ἀμοιβαῖα πληροφορίες γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ποινικῆς διώξεως κατὰ τοῦ προσώπου γιὰ τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἀσκήσεως ποινικῆς διώξεως καθὼς καὶ τοῦ προσώπου πού ἐκδόθηκε. Μετὰ ἀπὸ αἴτηση ἀποστέλλεται ἀντίγραφο τῆς ἀποφάσεως πού ἀπόκτησε ἰσχύ δεδικασμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII.
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 55.

Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί και θα τεθεί σε ισχύ την τριακοστή ημέρα από την ημερομηνία ανταλλαγής των εγγράφων επικυρώσεως που θα λάβει χώρα στη Μόσχα.

Άρθρο 56.

1. Η παρούσα Σύμβαση θα έχει πενταετή διάρκεια από την ημερομηνία θέσεώς της σε ισχύ.

2. Η παρούσα Σύμβαση θα ισχύει και για τις επόμενες πενταετείς περιόδους εκτός εάν καταγγελθεί με Ρηματική Διακοίνωση από το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος έξι μήνες προ της λήξεως της τρέχουσας πενταετούς περιόδου.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι πληρεξούσιοι των Συμβαλλόμενων Μερών υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση και έθεσαν τις σφραγίδες τους.

Έγινε στην Αθήνα στις 21 Μαΐου 1981 σε δύο αντί-τυπα στην Ελληνική και Ρωσική γλώσσα, που και τα δύο έχουν την ίδια ισχύ.

Για την Ελληνική Δημοκρατία Για την Ένωση των
Σοβιετικών

Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών
(υπογραφή)

(υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 23 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 29 Μαρτίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ